

Szakmai gyakorlat beszámoló

Résztevő: Istvánkó Károly

Szerződésszám: CHB2-SZE-SMP-R1-003

Szakmai gyakorlat helyszíne: Volkswagen Motorsport GMBH

Németország, Hannover

Szakmai gyakorlat időtartama: 2015.01.05.-2015.08.31.

Szakmai gyakorlatom során fél évet tölthettem el egy álomvilágnak nevezhető környezetben. Azt gondolom minden kisgyerek álma, a mellett, hogy tűzoltó, katona vagy rendőr lesz, hogy autóversenyzőként tölti majd az életét. Aztán ahogy telnek, múlnak az évek, az ember formálja elképzeléseit, és egyre inkább igyekszik azokat a realitás talajára helyezni, vagy az agyából ki nem verhető módon szinte rögeszmésen igyekszik megvalósítani egy délibábként előtte lebegő álmot. Azt gondolom, én ehhez, a szerintem szimpatikus ámde teljesen örült csoporthoz szeretnék tartozni, és remélem ezért meg is teszek mindent. Az egyetemi tanulmányaimat a győri Széchenyi István Egyetemen folytatom, ahol mindig is igyekeztem a lehetőségeimet kihasználni, és

megragadni a lehetőséget, hogy valamilyen úton, módon a Motorsportban tevékenykedhessek. A Formula Student csapatban történt tevékenységem során biztossá vált a rögeszmém, hogy habár autóversenyzőnek nem vagyok elég ügyes, de mérnök még lehet belőlem, aki gyors és mindenki által csodált autók fejlesztésében vehet részt.

Így szakmai gyakorlatom helyéül, a Volkswagen Motorsport csapatot választottam, akik egy előzetes interjú után szívesen fogadtak, és lehetőséget adtak, hogy itt szerezzek szükséges kompetenciákat.

Valószínűleg ha előre megkérdezték volna milyen lesz az első napom, pont így festettem volna le, hiszen lehetőségem nyílt megnézni a teljes bázist ahol a rally világbajnokságra készülnek az autók, meglátogatni a műhelyt ahol összerakják őket, a logisztikát ahol a versenykamionok ki és bepakolását végzik, a mérnökirodát ahol az alkatrészeket tervezik, és ahol később én is dolgoztam, illetve olyan dolgokat amiket a titoktartási szerződéselem szerint sajnos nem mondhatok el ☺.

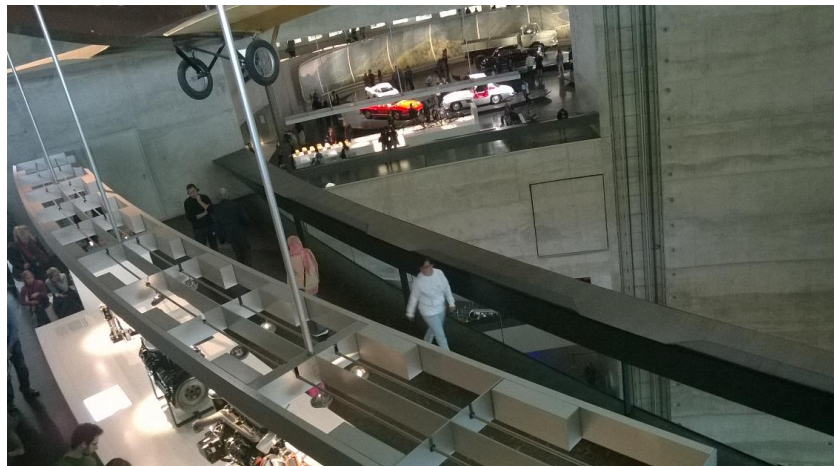
Természetesen az élet nem csak móka és kacagás, mert itt a világ minden tájáról igyekeznek összeválogatni a dolgozókat, ennek megfelelően megszállott és rettenetesen okos emberek dolgoznak mindenhol. A cégben

több mint 21 féle nemzetiséget találhatunk és szerencsémre rajtam kívül még egy Magyar srác is itt tartózkodik, azonban ő nem mint gyakornok hanem mint teljes állású mérnök. A beilleszkedés nem volt nehéz, hiszen rettenetesen barátságos volt mindenki, és a nemzeti sokszínűség miatt gyakorlatilag senkit nem zavar, érdekel, ítélt meg az alapján honnan jöttél, mindenkit az érdekel mit is tudsz. Gyakornokként az elvárások természetesen teljesíthetőek és nagyon előzékenyen igyekeznek is folyamatosan segíteni a munkatársaim mindenben, legyen az a számítógép beállítása, vagy egy adott személy megkeresése, és még azt sem nehezményezték, hogy sajnos nem beszélek németül, de a cég hivatalos nyelve pont a sok nemzetiség miatt az angol.

Munkám során sok, különböző projektben vehettem részt, és számomra meglepő módon, már igen korán, gyakorlatilag az első héten olyan alkatrész tervezésében vehettem részt, amit később le is gyártottak, és a versenyautókban használni fognak. Nyilván itt nem egy nagy dologra kell gondolni, de számomra egy óriási dicsőséget jelent.

A munkám természetesen rettenetesen szerteágazó, volt a cégnél, és

ennek köszönhetően sok emberrel kapcsolatba is kerültem, hiszen minden alkatrésznél valakivel kommunikálni kell, hogy jó lesz-e vagy esetleg van egy jobb megoldás.

Ami számomra rettentő pozitív volt, hogy munkatársaim, szívesen meghallgatták a véleményemet és minden esetben meggondolták

javaslataimat, vagy elmagyarázták miért nem lehetséges a megvalósítása az adott dolognak.

Másik pozitív meglepetés az volt, hogy szinte nem volt olyan kérdésem amire nem kaptam volna választ. Habár mint egy porszem úgy hullottam

be a gépezetbe, ők mégis úgy tekintettek rám, mint a gép egy része ami csak akkor működhet igazán jól ha sajátjának érzi amit csinál. Mindent

szívesen

magyaráztak és

elmeséltek megmutattak.

Így tehát konstruktőr gyakornokként tevékenykedtem 6 hónapon keresztül, majd további 6 hónapon át diplomamunka írásra volt lehetőségem. Diplomamunka témám versenymotor főtengelytervezés volt,

mely szimulációk sorából áll. Lehetőségem volt 3 napot eltölteni egy berlini cégnél és betanulni az adott szoftvert és természetesen a későbbi használat során ezzel még jobban megismerkedni.

Véleményem szerint mindenképpen egy olyan tudást kaptam a kezembe, ami valamilyen szinten egyedül álló a munkaerő piacon, hiszen egy speciális motorfejlesztésekhez használt szoftverről beszélünk. Ezen felül nagyon fontosnak tartom azt a látásmódot, amit itt elsajátítottam, tudom miként, és hogyan álljak neki egy alkatrész tervezésének, vagy egy feladat elvégzésének.

Ám talán leg értékesebbek azokat a szakmán túli képességeket tartom amivel gazdagodtam. Egy éven keresztül éltem egy külföldi országban ami

megtanított, hogyan teremtek könnyen kapcsolatot emberekkel, válljak nyitottabbá, magabiztossá vált a nyelvtudásom.

Persze az élet nem csupán a munkáról szól. Amikor az ember ennyire messze merészkedik az otthonától, akkor bizony nem egyszerű egy baráti sörözést sem leszervezni a régi ismerősökkel, viszont megnyílik a lehetőség, hogy újakat szerezzünk. Számomra szintén meglepő volt mennyire nyitott mindenki és nyíltan közeledik így a cégben dolgozó gyakornokokkal hamar szerveztünk is egy közös bowlingozást ami annyira jól sikerült, hogy onnantól heti rendszerességgel elmentünk vagy egy étterembe vagy egy pubba vagy gokartozni attól függ mihez is volt kedvünk. Szerencsére ez nem egy heti rendszeresség kötelező program volt, hanem olyan barátságok alakultak ki, amik révén többször spontán összejöttünk hétvégén egy-egy sör erejéig, vagy egy kis kirándulást

szerveztünk. Ilyen módon voltam szakmai gyakorlatom során Hamburgban, Berlinben, Essenben, Wolfsburgban, Kölnben, Wuppertalban, Triában

is.

Véleményem szerint ez alatt az időszak alatt annyi élménnyel gazdagodtam, és annyit tanultam mind magamról mind más kultúrákról, mind más emberekről, ami csak egy ilyen helyzetben lehetséges. Megismertem egy nagyon zárt világot ahol remélem még a jövőben lesz lehetőségem majd hosszabb időt is eltölteni, de remélem azt is, szereztem olyan barátokat, akiket majd 5 év múlva is bármikor szívesen hívok fel ha Hannoverben járok, és azt mondom, „gyere együnk egy bratwurstot a régi idők emlékére”.

Köszönöm az Erasmus és Campus pályázatoknak, hogy egy ennyire élményekben dús időszakon lehetek túl, és amire egész életemben büszke lehetek. És mikor egyszer elmesélem majd az unokámnak, hogy én terveztem alkatrészt a világbajnok autójába vagy , hogy kezet fogtam Jari Mati Latvalával, akkor ő kételkedően mosolyog majd, de én tudni fogom, az én munkám legalább annyira fontos volt mint a többi 130 emberé aki még részt vett a projektben, mert lehet, hogy csak egy kereket teszel fel egy autóra, de ha nem teszed meg, akkor 3 keréssel nem tudnak rajthoz állni a mindannyiunk által csodált autóversenyzők, és a célban a taps mintanyiunknak szól...

